

امام خمینی آمد تا در بین برادرهایش باشد

من از همه ملت ایران تشکر می کنم و در اولین فرصت پیش مردم به ایران خواهم رفت تا با آنها یا کشته شوم و یا حقوق ملت را بگیرم که به ملت برگردانم.

"من از همه ملت ایران تشکر می کنم و در اولین فرصت پیش مردم به ایران خواهم رفت تا با آنها یا کشته شوم و یا حقوق ملت را بگیرم که به ملت برگردانم." این جملات امامی بود که چهارده سال از کشور خود تبعید شده بود و برای بازگشت به میان مردم خود لحظه شماری می کرد تا حقوق شان را به آنها برگرداند و اکنون در 12 بهمن ماه 57 در میان مردم خود صحبت از استقلال و آزادی می کرد.

به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، پس از خروج شاه از ایران و به دنبال گسترش قیام مردمی، امام خمینی در پیامی عزم خود را مبنی بر بازگشت به ایران اعلام می کند، اما بختیار دستور بسته شدن فرودگاه های کشور را می دهد. در پی انتشار این دستور مردم خشمگین، به خیابان ها ریخته و با تحصن و شعارهای کوبنده دولت بختیار را مخاطب قرار می دهند. امام در روز پنج شنبه پنجم بهمن که از بازگشت ایشان به ایران جلوگیری شد، در مصاحبه ای فرمود: "من از ایرانیانی که با من همراهی کرده اند متشکرم. من می خواستم فردا را در میان ملت باشم و هر رنجی که آنها می برند من هم با آنها باشم. لکن دولت خائن از این امر مانع شده و همه ی فرودگاه های ایران را بست. من پس از باز شدن فرودگاه ها، بلافاصله به ایران خواهم رفت و به او خواهم فهماند که شما غاصب هستید و خائن به ملت ما، و ملت ما دیگر تحمل شما نوکرهای خارجی را نخواهد کرد. باری اینها باید بدانند که وقت آن که قلدری بکنند گذشت. من ملت ایران را به ادامه ی نضت دعوت می کنم تا این قلدرها را بر جای خودشان بنشانند، لکن آرامش را از دست ندهند.

من از همه ملت ایران تشکر می کنم و در اولین فرصت پیش مردم به ایران خواهم رفت تا با آنها یا کشته شوم و یا حقوق ملت را بگیرم که به ملت برگردانم. خداوند همه شما را توفیق بدهد، ملت ایران باید بداند که این شخص که متکفل حکومت شده است، به ایل خودش خیانت می کند. آن ایلی که پشتوانه ی ایران بودند و رضاشاه آنها را از پای در آورد. این شخص به ایل خودش، به ملت خودش خیانت می کند. باید ایل بختیاری بداند که این اشخاص را که به آنها خیانت می کنند از جلو راه ملت بردارند. باید ارتش بداند که اینها خیانتکارند و به آنها کمک نکنند. باید همه ی ایران بدانند که توطئه ای در کار است. از این توطئه باید جلوگیری شود. این آخرین قدمی است که این خائنین بر می دارند و ما ان شاء الله این قدم را هم می شکنیم و پیش شما می آییم و آنها را به جای خودشان خواهیم نشاند." صحیفه ی نور، جلد 4، ص 266

امام همچنین در پاسخ به این پرسش که بازگشت شما ممکن است باعث خونریزی های بیشتر شود، آیا باز هم اصرار به بازگشت خواهید داشت؟ اظهار کرد که من باید پیش برادرهایم باشم.

پس از فرار شاه، ملت منتظر بازگشت امام خمینی بودند. برای مردم آمدن امام پیروزی بزرگی بود و برای تشکیل حکومت اسلامی حضور ایشان را الزامی می دانستند. قبلاً دولت بختیار سعی داشت این بازگشت را با تأخیر مواجه کند تا فرصت پیدا کند و بر اوضاع مسلط گردد و به همین علت امام می خواست هر چه زودتر در تهران باشد. کارکنان اعتصابی رادیو تلویزیون اعلام کردند برای ضبط و پخش مستقیم مراسم آماده اند. فرودگاه مهرآباد آماده ی استقبال از پرواز انقلاب بود.

سرانجام امام خمینی با 12 بهمن 1357 پس از چهارده سال دوری از وطن وارد کشور شد. استقبال بی سابقه مردم ایران چنان عظیم و غیرقابل انکار بود که خبرگزاری های غربی نیز ناگزیر از اعتراف شده و جمعیت استقبال کننده را چهار تا شش میلیون نفر برآورد کردند. سیل جمعیت از فرودگاه به سوی بهشت زهرا (س)، مزار شهیدان انقلاب اسلامی، روانه شد تا سخنان تاریخی امام را بشنود. بهر حال نهضت امام خمینی پر قدرت راه خود را ادامه میداد و امام امت در روز 12 بهمن وارد تهران شد و مورد استقبال فرزنداناش قرار گرفت. فرزندی که زمانی به علت در گهواره بودن نتوانستند مانع تبعید امام شوند اما امروز بزرگ شده بودند و پشتیبان رهبرشان شده بودند.

امام اولین سخنرانی خود را در فرودگاه مهرآباد با تشکر از ملت ایران ایراد کرد و در فرازهایی از آن فرمود: "ما باید از همه طبقات ملت تشکر کنیم که این پیروزی تا اینجا به واسطه وحدت کلمه بوده است. وحدت کلمه مسلمین، همه، وحدت کلمه اقلیت های مذهبی با مسلمین، وحدت دانشگاه و مدرسه علمی، وحدت طبقه روحانی و جناح سیاسی. باید ما همه این رمز را بفهمیم که وحدت کلمه رمزی پیروزی است و این رمز پیروزی را از دست ندهیم و خدای نخواستہ شیاطین بین صفوف شما تفرقه نیندازند. من از همه شما تشکر می کنم و از خدای تبارک و تعالی سلامت و عزت همه شما را طالب و از خدای تبارک و تعالی قطع دست اجانب و ایادی وابسته به آنها را خواهان هستم." صحیفه ی نور، جلد 4، ص 280

امام خمینی از فرودگاه مستقیماً به بهشت زهرا رفتند. اتومبیل حامی امام را ده ها موتور سوار حفاظت می کرد. ورود اتومبیل حامل امام به بهشت زهرا امکان پذیر نبود لذا از هلیکوپتر استفاده شد. امام در بخشی از صحبت های خود در بهشت زهرا فرمود: "من به پشتیبانی این ملت دولت تعیین می کنم، من تو دهن این دولت می زنم."

شاپور بختیار ابتدا این سخن را شوخی گرفته بود اما چند روز بیشتر نگذشت که در 15 بهمن 57 امام خمینی رئیس دولت

موقت انقلاب را تعیین نمود. مهندس مهدی بازرگان برای این منظور از سوی شورای انقلاب معرفی و پیشنهاد شده بود. امام خمینی در متن حکم انتصاب وی تصریح کرده بود که او را بدون در نظر گرفتن روابط حزبی مأمور تشکیل کابینه برای تهیه مقدمات رفاندوم و برگزاری انتخابات نموده است. حضرت امام از مردم ایران درخواست کرد تا نظر خود را در مورد این انتخاب اعلام کنند. سراسر کشور با برگزاری راهپیمایی‌های گسترده به حمایت از تصمیم امام پرداختند.